

USNESENÍ

Krajský soud v Brně - pobočka ve Zlíně projednal ve veřejném zasedání konaném dne 19. června 2025 **odvolání obžalovaného M.Š.**, narozeného XXXXX v XXXXX, Slovenská republika, trvale bytem XXXXX, fakticky bytem XXXXX, Azylový dům, proti rozsudku Okresního soudu v Kroměříži ze dne 1. 4. 2025, č. j. 3 T 8/2025-109, a rozhodl

takto:

Podle § 256 trestního řádu se odvolání **zamítá**.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem byl obžalovaný uznán vinným zvláště závažným zločinem loupeže podle §173 odst. 1 trestního zákoníku a přečinem vydírání podle § 175 odst. 1 trestního zákoníku, jichž se podle zjištění soudu I. stupně dopustil tím, že dne 3. 11. 2024 v 18:42 hodin v autobuse městské hromadné dopravy výrobní značky MAN Lion, RZ XXXXX, linky číslo 6 stojícím na zastávce městské hromadné dopravy Květná Zahrada v ulici Generála Svobody v Kroměříži, poté, kdy řidič autobusu, poškozený P.O., narozený dne XXXXX, oznámil posledním dvěma v autobusu zůstavším cestujícím, obžalovanému a T.Š., narozenému dne XXXXX, že se jedná o konečnou zastávku a vyzval je k opuštění autobusu, přistoupil obžalovaný spolu s T.Š. ke kabině řidiče a s vědomím početní převahy a skutečnosti, že se v autobuse již nikdo nenachází, začal obžalovaný na poškozeného křičet, ať mu vrátí peníze, že ho to nezajímá, že chce jet až k nemocnici, vulgárně mu nadával a opakovaně se domáhal vrácení peněz za jízdné, choval se agresivně, kdy opakovaně přistupoval ke kabině řidiče s napřaženým prstem a nakláněl se přes dělicí přepážku až k poškozenému a soustavně po poškozeném křičel, čímž obžalovaný záměrně vytvořil na poškozeného nátlak s vědomím, že se poškozený nemá jak aktivně bránit a záměrně v poškozeném vzbudil důvodnou obavu, že pokud mu poškozený nevyhoví, tak poškozeného fyzicky napadne, načež poškozený obžalovanému vydal 23 Kč coby původně zaplacené jízdné a s autobusem se rozjel, aby vyhověl požadavku obžalovaného na odvoz k nemocnici, přičemž jakmile dojeli dle pokynů obžalovaného přes ulici Soudní a Havlíčkovu na ulici Albertova před ubytovnu Děvín č. p. 3883 a poškozený v 18:45 hodin autobus zastavil, obžalovaný využil stávajícího psychického rozpoložení poškozeného, naklonil se přes dělicí přepážku až k poškozenému a křičel: „Dej mi dvacet korun ještě, otevři dveře a dej mi ještě dvacet korun, dělej pičo, dej mi ještě peníze, naposledy ti říkám rozumíš? Pamatuj si mě!“, přičemž poškozený mu z obavy z napadení vyhověl a z vlastní hotovosti mu předal finanční hotovost ve výši 20 Kč, načež obžalovaný s T.Š. autobus předními dveřmi opustili.
2. Za tyto trestné činy byl obžalovanému podle § 173 odst. 1 trestního zákoníku za užití § 43 odst. 1 trestního zákoníku uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání 2 let. Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku byl obžalovaný zařazen pro výkon trestu do věznice s ostrahou.

3. Takto vyhlášený rozsudek napadl v zákonné lhůtě odvoláním obžalovaný. V odvolání, které bylo následně zdůvodněno ustanovenou obhájkyň, uvedl, že toto směřuje do výroku o trestu, který je nepřiměřeně přísný. Obžalovaný namítá, že soud dostatečně nepřihlédl k polehčujícím okolnostem. Obžalovaný se doznal ke spáchání trestné činnosti, prohlásil vinu a jednání litoval, uhradil škodu a prostřednictvím soudu se poškozenému omluvil. Nechtěl poškozenému ublížit. Navrhl, aby odvolací soud zrušil výrok o trestu a obžalovanému uložil podmíněný trest odnětí svobody s nejdelší možnou zkušební dobou.
4. Veřejné zasedání se konalo v nepřítomnosti obžalovaného, který se nedostavil, ačkoliv byl o termínu konání včas a řádně vyrozuměn. Odvolací soud nepovažoval pro rozhodnutí ve věci jeho osobní účast za nezbytnou, a proto jednal v nepřítomnosti obžalovaného. Obhájkyň obžalovaného setrvala u veřejného zasedání na odvolání, jeho důvodech i konečném návrhu.
5. Státní zástupce krajského státního zastupitelství intervenující při veřejném zasedání před krajským soudem ve svém vyjádření k podanému odvolání uvedl, že je považuje za nedůvodné. Trest není nepřiměřeně přísný. Obžalovaný je osobou v minulosti trestanou, byly mu ukládány výchovné tresty, ve zkušební době podmíněného odsouzení se neosvědčil. Prohlášení viny nelze v daném případě přeceňovat, neboť není důvod nevěřit poškozenému. Úhrada zanedbatelné škody a omluva poškozenému, jakožto i prohlášení viny, se promítly do výměry trestu, který byl uložen ve výměře na samotné dolní hranici zákonné sazby. Navrhl odvolání zamítnout.
6. Odvolací soud z podnětu odvolání obžalovaného podle ustanovení § 254 odst. 1 trestního řádu přezkoumal zákonnost a odůvodněnost výroku o trestu v napadeném rozsudku včetně řízení, které předcházelo jeho vydání. Pokud se týká průběhu řízení, tak soud I. stupně respektoval všechna stěžejní ustanovení trestního řádu, především pak ta, jejichž účelem je zabezpečit právo obžalovaného na obhajobu a zabezpečit řádné objasnění věci.
7. Ohledně druhu a výměry uloženého trestu je možno konstatovat, že ve vztahu k řešení této problematiky si soud I. stupně opatřil všechny podklady nutné pro rozhodnutí z hledisek stanovených v ustanovení § 39 odst. 1, odst. 2, odst. 3 trestního zákoníku, tedy z hlediska ochrany společnosti před pachateli trestných činů, z hlediska možnosti nápravy pachatele, jeho poměrů a společenské škodlivosti jeho jednání a dalších kritérií zde uvedených. Aktuální opis rejstříku trestů nedoznal změn. Soud I. stupně uložení trestu logicky a přesvědčivě zdůvodnil a odvolací soud se s jeho argumentací zcela ztotožňuje.
8. V první řadě je nezbytné uvést, že odvolací soud uložený trest zkoumá ve smyslu § 258 odst. 1 trestního řádu z pohledu toho, zda se jedná o trest přiměřený či nikoliv, v daném případě, zda není nepřiměřeně přísný. Uložený úhrnný nepodmíněný trest odnětí svobody ve výměře 2 let nemůže být rozhodně trestem nepřiměřeně přísným s ohledem na osobu obžalovaného, jeho trestní minulost a závažný charakter trestné činnosti. Obžalovaný je osobou v minulosti již trestanou a předchozí výchovné i přímé tresty se zcela minuly účinkem. Nepodmíněnost trestu vychází tedy z neefektivnosti předchozích sankcí. Výměra trestu odnětí svobody na samotné dolní hranici zákonné sazby odráží soudem hodnocené doznání obžalovaného a jeho prohlášení viny, jakož i postoj obžalovaného po spáchání činu. Soud I. stupně podle odvolacího soudu dostatečně přihlédl ke všem polehčujícím i přitěžujícím okolnostem. Zařazení obžalovaného pro výkon trestu odnětí svobody do věznice s ostrahou bylo učiněno v souladu se zákonnými podmínkami.
9. Odvolací soud tedy shrnuje, že uložený trest neshledal nepřiměřeně přísným, a proto odvolání obžalovaného zhodnotil jako nedůvodné a podle § 256 trestního řádu je zamítl.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný, takže **rozhodnutí nabylo právní moci a je vykonatelné** (§ 139 odst. 1, § 140 odst. 1 trestního řádu).

Lze však proti němu podat dovolání (§ 265a odst. 1, 2 trestního řádu).

Dovolání mohou podat (§ 265d odst. 1 trestního řádu)

- nejvyšší státní zástupce, který je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch či v neprospěch obviněného (§ 265d odst. 1 písm. a), § 265f odst. 1 trestního řádu),
- obviněný pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 trestního řádu),
- je-li obviněný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obviněného za něho v jeho prospěch dovolání podat též zákonný zástupce i jeho obhájce.

Dovolání se podává u soudu, který rozhodl v I. stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje (§ 265e odst. 1 trestního řádu).

O dovolání **rozhoduje Nejvyšší soud České republiky** (§ 265c trestního řádu).

V dovolání, kromě obecných náležitostí uvedených v § 59 odst. 3 trestního řádu, **musí být uvedeno** (§ 265f odst. 1 trestního řádu)

- proti kterému rozhodnutí dovolání směřuje,
- který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je napadán,
- čeho se dovolatel domáhá,
- konkrétní návrh na rozhodnutí dovolacího soudu,
- odkaz na zákonná ustanovení § 265b odst. 1 písm. a)-l), nebo § 265b odst. 2 trestního řádu, o které se dovolání opírá.

Rozsah a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 2 trestního řádu).

Kdo podal **zcela bezvýsledně dovolání**, je povinen státu nahradit náklady řízení o tomto návrhu, a to paušální částkou, kterou stanoví ministerstvo spravedlnosti obecně závazným právním předpisem (§ 153 odst. 1 trestního řádu). Paušální částka nákladů v řízení o zcela bezvýsledně podaném dovolání činí **10 000 Kč** (§ 3a vyhlášky č. 312/1995 Sb.).

Zlín 19. června 2025

Mgr. Radana Macháňová Laštůvková v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Miklová.